

AVTALE

MELLOM

DEN RUSSISKE FØDERASJONS REGJERING

OG

KONGERIKET NORGES REGJERING

OM FREMME OG GJENSIDIG BESKYTTELSE AV INVESTERINGER

Den Russiske Føderasjons regjering og Kongeriket Norges regjering, heretter kalt, «avtalepartene»,

som ønsker å utvikle det økonomiske samarbeid mellom de to stater,

som bestreber seg på å stimulere og skape gunstige forhold for investeringer foretatt av investorer tilhørende den ene avtalepart på den annen avtaleparts territorium, basert på likhet og gjensidig nytte,

som er oppmerksom på at fremme og gjensidig beskyttelse av investeringer i samsvar med denne avtale vil stimulere til initiativ på dette området,

er enige om følgende:

ARTIKKEL 1

DEFINISJONER

I denne avtale gjelder følgende definisjoner:

1. Med «investering» menes enhver form for aktiva som investeres på en avtaleparts territorium i samsvar med denne parts lover og forskrifter, av en investor tilhørende den annen avtalepart, og særlig:
 - a) Fast eiendom og løsøre og andre eiendomsrettigheter, som pant i fast eiendom, samt leierettigheter,
 - b) Aksjer, obligasjoner og andre former for eierandeler i selskaper eller foretak,
 - c) Krav på penger som er benyttet til å skape en økonomisk verdi, eller krav på enhver ytelse i henhold til kontrakt som har en økonomisk verdi,
 - d) Immaterielle eiendomsrettigheter samt teknologi, knowhow og goodwill,
 - e) Forretningskonsesjoner i henhold til lov eller kontrakt, herunder konsesjon om leting etter, foredling, utvinning eller utnyttelse av naturressurser.
2. Med «investor» menes med hensyn til hver avtalepart:
 - a) Enhver fysisk person som etter vedkommende avtaleparts lovgivning er dens borger,
 - b) Enhver juridisk person, herunder et konsern, selskap, foretak eller en sammenslutning som er registrert eller opprettet på avtalepartens territorium i samsvar med dens lovgivning,

forutsatt at den fysiske eller juridiske person etter avtalepartens lovgivning har tillatelse til å foreta investeringer på den annen avtaleparts territorium.

3. Med «avkastning» menes beløp som investeringen kaster av seg, og inkluderer særlig profitt, kapitalgevinst, renter, dividender, royalties og andre godtgjørelser.
4. Med «territorium» menes Den Russiske Føderasjons territorium eller Kongeriket Norges territorium, som innbefatter landterritorium, indre farvann og sjøterritorium, samt den kontinentalsokkel der den berørte stat i samsvar med folkeretten utøver suverene rettigheter og jurisdiksjon med hensyn til leting etter og utnyttelse av naturressurser.

ARTIKKEL 2

FREMME OG GJENSIDIG BESKYTTELSE AV INVESTERINGER

1. Hver avtalepart vil på sitt territorium fremme investeringer foretatt av investorer tilhørende den annen avtalepart, og tillate slike investeringer i samsvar med sin lovgivning.
2. Hver avtalepart garanterer i samsvar med sin lovgivning beskyttelse av investeringer foretatt av investorer tilhørende den annen avtalepart på sitt territorium.

ARTIKKEL 3

BEHANDLING AV INVESTERINGENE

1. Hver avtalepart vil på sitt territorium gi investeringer foretatt av investorer tilhørende den annen avtalepart en rettferdig og rimelig behandling.
2. Den behandling som er omhandlet i nummer 1, skal som et minimum ikke være mindre gunstig enn den behandling som gis investeringer foretatt av investorer tilhørende en tredjestat.
3. Under forutsetning av nummer 1 og 2 i denne artikkel skal hver avtalepart på sitt territorium, med mindre annen behandling kreves av avtalepartens lovgivning, gi investeringer foretatt av investorer tilhørende den annen avtalepart en behandling som

ikke er mindre gunstig enn den behandling den gir investeringer foretatt av egne investorer.

4. Bestevilkårsbehandling som gis i samsvar med nr. 2, skal ikke gjelde ved fordeler avtaleparten innrømmer eller i fremtiden vil innrømme;
 - i forbindelse med deltakelse i et frihandelsområde, en tollunion eller en økonomisk union,
 - i kraft av Den Russiske Føderasjons avtaler om økonomisk samarbeid med de stater som tidligere utgjorde Unionen av sosialistiske soyjetrepublikker;
 - på grunnlag av avtaler for å unngå dobbeltbeskatning eller andre avtaler om skattespørsmål.
5. Bestemmelsene i denne artikkel skal også la anvendelse på investeringenes avkastning.

ARTIKKEL 4

ERSTATNING FOR TAP

Investorer tilhørende den ene avtalepart hvis investeringer på den annen avtaleparts territorium lider tap som følge av krig, annen væpnet konflikt, nasjonal unntakstilstand eller andre lignende hendelser, skal av den annen avtalepart gis en behandling som ikke er mindre gunstig enn den som gis investorer tilhørende enhver tredjestat med hensyn til tilbakebetaling, skadeserstatning, erstatning eller andre former for vederlag.

ARTIKKEL 5

EKSPPROPRIASJON

Investeringer som foretas av investorer tilhørende den ene avtalepart på den annen avtaleparts territorium, kan ikke eksproprieres, nasjonaliseres eller undergis andre tiltak med lignende virkning (heretter kalt «ekspropriasjon»), med mindre ekspropriasjonen

foretas av hensyn til allmennhetens interesse, er i samsvar med vedkommende avtaleparts lovgivning, ikke er diskriminerende og skjer mot omgående, tilstrekkelig og effektiv erstatning.

Slik erstatning skal utgjøre investeringenes verdi umiddelbart før ekspropriasjonsdagen og utbetales uten opphold, og skal innbefatte renter etter en markedsbasert kommersiell rentesats fra to måneder etter ekspropriasjonsdagen og til betalingsdagen.

ARTIKKEL 6

BETALINGSOVERFØRINGER I TILKNYTNING TIL INVESTERINGER

1. Hver avtalepart skal garantere at investorer tilhørende den annen avtalepart etter å ha oppfylt alle sine skatteforpliktelser fritt kan foreta betalingsoverføringer til utlandet i tilknytning til sine investeringer, og særlig:
 - a) Avkastning,
 - b) Investorens utbytte fra helt eller delvis salg eller hel eller delvis avvikling av en investering,
 - c) Midler til tilbakebetaling av lån i forbindelse med en investering,
 - d) Erstatning som omhandlet i artikkel 5,
 - e) Ubenyttet lønn for personale ansatt fra utlandet i tilknytning til en investering.
2. Betalingsoverføringer etter nummer 1 i denne artikkelen skal skje umiddelbart i den konvertible valuta investeringen ble gjort i, eller i en annen fritt konvertibel valuta etter investorens valg. Betalingsoverføringer skal finne sted til den valutakurs som gjelder på overføringsdagen etter valutabestemmelsene hos den avtalepart på hvis territorium investeringen har funnet sted.

ARTIKKEL 7

SUBROGASJON

En avtalepart eller et organ avtaleparten har utpekt som har gitt garanti for ikke-kommersiell risiko i forbindelse med en investering på den annen avtaleparts territorium og har foretatt en utbetaling til investor i henhold til garantien, har ved subrogasjon rett til å utøve investors rettigheter i samme utstrekning som nevnte investor. Disse rettigheter bør utøves i samsvar med sistnevnte avtaleparts lovgivning.

ARTIKKEL 8

TVISTER MELLOM EN INVESTOR TILHØRENDE EN AVTALEPART OG DEN ANNEN AVTALEPART

1. Tvister mellom en investor tilhørende en avtalepart og den annen avtalepart som oppstår i forbindelse med en investering på dens territorium, og som gjelder følgene av manglende eller uriktig gjennomføring av forpliktelsene etter denne avtale, skal i den grad det er mulig løses i minnelighet.
2. Dersom en slik tvist ikke er løst i minnelighet innen seks måneder etter skriftlig underretning er gitt, kan hver av partene henvise tvisten til
 - a) en voldgiftsdomstol oppnevnt for hver enkelt sak etter de regler for voldgift som er fastsatt av De forente nasjoners kommisjon for internasjonal handelsrett (UNCITRAL), eller
 - b) Voldgiftsinstituttet under Handelskammeret i Stockholm.
3. Voldgiftskjennelsene skal anerkjennes og fullbyrdes i samsvar med Overenskomst om anerkjennelse og fullbyrdelse av utenlandske voldgiftsavgjørelser, utferdiget i New York 10. juni 1958.

ARTIKKEL 9

KONSULTASJONER

Avtalepartene skal når det er nødvendig rådføre seg med hverandre for å vurdere fortolkningen og gjennomføringen av denne avtale, samt om muligheten for samtykke til å utvide avtalen til å omfatte de eksklusive økonomiske soner for Den Russiske Føderasjon og Kongeriket Norge. Konsultasjoner skal finne sted når en av avtalepartene ber om det.

ARTIKKEL 10

TVISTER MELLOM AVTALEPARTENE

1. Tvister mellom avtalepartene om fortolkningen eller anvendelsen av denne avtale skal så langt det er mulig løses ved forhandlinger mellom avtalepartene.
2. Dersom en tvist mellom avtalepartene ikke kan løses på denne måten innen seks måneder etter at forhandlingene ble innledet, skal den på anmodning fra en av avtalepartene henvises til en voldgiftsdomstol.

Voldgiftsdomstolen skal oppnevnes for hver enkelt sak på følgende måte:

Innen tre måneder etter at anmodningen om voldgift er mottatt, skal hver avtalepart oppnevne ett medlem av voldgiftsdomstolen. Disse to medlemmer skal så velge en borger tilhørende en tredjestat, som etter å være godkjent av de to avtaleparter skal oppnevnes til voldgiftsdomstolens formann. Formannen skal oppnevnes innen to måneder etter oppnevningen av voldgiftsdomstolens to øvrige medlemmer.

Dersom de nødvendige oppnevnelser ikke er foretatt innen de frister som er angitt ovenfor, kan en av avtalepartene dersom ingen annen avtale foreligger, be presidenten for Den internasjonale domstol foreta de nødvendige oppnevnelser. Dersom presidenten for Den internasjonale domstol er borger i en av avtalepartene eller på annen måte er

forhindret fra å utøve nevnte funksjon, skal Den internasjonale domstols visepresident bli bedt om foreta de nødvendige oppnevninger. Dersom visepresidenten er borger i en av avtalepartene eller på annen måte er forhindret fra å utøve nevnte funksjon, skal det medlem av Den internasjonale domstol med lengst ansiennitet som ikke er borger i en av avtalepartene, bli bedt om å foreta de nødvendige oppnevninger.

3. Hver avtalepart skal bære omkostningene for den voldgiftsmann den har oppnevnt, og for sin deltakelse i voldgiftsprosessen. Omkostningene for formannen og de resterende omkostninger skal avtalepartene bære med like deler.
4. Voldgiftsdomstolen treffer sin avgjørelse på grunnlag av bestemmelsene i denne avtale og de folkerettslige regler og prinsipper.
5. Voldgiftsdomstolen treffer sin avgjørelse ved stemmeflertall. Avgjørelsene skal være endelige og bindende for begge avtaleparter.

Alle andre prosedyrer vil bli fastsatt av voldgiftsdomstolen.

ARTIKKEL 11

AVTALENS VIRKEOMRÅDE

Denne avtale skal gjelde for alle investeringer foretatt av investorer tilhørende en avtalepart på den annen avtaleparts territorium etter 1. januar 1960. Med hensyn til selskapet «Arkticugol» får denne avtale anvendelse fra 1. januar 1925.

ARTIKKEL 12

ANVENDELSE AV ANDRE BESTEMMELSER

Dersom en avtaleparts lovgivning eller en internasjonal avtale som er bindende for begge avtaleparter, inneholder bestemmelser som gir investeringer foretatt av en investor tilhørende den annen avtalepart en behandling som er gunstigere enn den behandling som gis i henhold til denne avtale, skal den gunstigste behandlingen gjelde.

ARTIKKEL 13

AVTALENS IKRAFTTREDELSE

Hver avtalepart skal underrette den annen avtalepart skriftlig om slutføringen av de interne prosedyrer som kreves for at denne avtale skal tre i kraft. Denne avtale skal tre i kraft på datoen for den siste av de to underretninger.

ARTIKKEL 14

AVTALENS VARIGHET OG OPPHØR

1. Denne avtale skal gjelde i femten år. Den skal deretter gjelde i tolv måneder fra den dag en av avtalepartene gir den annen avtalepart skriftlig varsel om avtalens opphør.
2. For investeringer foretatt før den dag denne avtale opphører, skal bestemmelsene i artikkel 1-12 gjelde for en ytterligere periode på 15 år fra nevnte dag.

Utferdiget i *Oslo*..... den *04. oktober 1995*, i to eksemplarer på russisk, norsk og engelsk, med samme gyldighet for alle tekster. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske teksten gå foran.

For Den Russiske Føderasjons
regjering

For Kongeriket Norges
regjering

